

Herfstbries - 2010

Uitgave van de Vereniging Vrienden van het Bewaarde Land

Beste Vrienden,

Het seizoen van Het Bewaarde Land zit er weer op met af en toe heel erg natte dagen, maar ook vaak redelijk weer. Alle spulletjes zijn weer in de winterberging opgeborgen. We kunnen terugkijken op een zeer succesvol jaar zonder ongelukken, maar wel met uitbreiding in Brabant.

Dit jaar zijn er voor de Vrienden drie wandelingen in Meijendel geweest. Een winterwandeling, daarna een voorjaarsavondwandeling en nog niet zolang geleden een najaarswandeling. We hebben tijdens de najaarswandeling kunnen genieten van een overvloed aan paddestoelen. Een van de kinderen zag een tonderzwam op een boom en noemde dat prompt een boom met afzuigkap. Het is maar wat je er in ziet.

De wachters gaan zich de komende tijd alweer voorbereiden op het nieuwe seizoen. Wie weet wat voor verrassingen ons het komend jaar te wachten staan. Misschien komt er het nieuwe jaar de mogelijkheid een wandeling te organiseren op één van de andere locaties, waaraan Vrienden uit alle regio's kunnen deelnemen. We houden u op de hoogte.

De coördinatoren, vrouwtjes Fleur, wachters en bestuur wensen alle Vrienden Prettige Feestdagen en een gelukkig Nieuwjaar.

Henk / Visarend

Aan dit nummer werkten mee :

Marjanne Addink, Gerrit Jan de Bruyn, Henk van Haastregt, Inger Lansen, Ton Lommers en Aad de Vette

ik klim in een boom
en ik heet olifantje
en ik hoor een vogel

er lopen paarden
ze komen ons agterna
ben een beetje bang

er sprinkt een pat
de pat sprinkt in het gras
de pat is glibberig

Jouw eigen bijdrage :

Heb je een leuk verhaal, foto of gedicht uit het Bewaarde Land? Stuur het naar vrienden.bewaarde.land@planet.nl

Het **Praatstokje** is een uitgave van de Vereniging Vrienden van het Bewaarde Land, Clara Visserplaats 1, 2331 BN te Leiden.

Word jeugdlid door € 7,50 over te maken op giro 4868724. Volwassenen betalen € 17,50 per jaar. Stuur je adresgegevens naar vrienden.bewaarde.land@planet.nl

Buizerd geridderd

Maandagmiddag 30 augustus 2010 was het feest in "Het Bewaarde Land", locatie Meijendel in Wassenaar. Die dag 15 jaar geleden werd door Buizerd [drs. Gerrit Jan de Bruyn] de "Vereniging Natuurbeleving Duin- en Bollenstreek" opgericht. Het Bewaarde Land maakt hiervan onderdeel uit.

Buizerd was, onder het mom van een lezing voor een groep onderwijzers, naar onze locatie in Meijendel gelokt. Hij was uiteraard zeer verbaasd hier een groep oude vrienden en studiegenoten/oud leerlingen aan te treffen. Maar zoals afgesproken vertelde hij op zijn eigen boeiende wijze hoe het Bewaarde Land ontstaan is en wat het programma, dat de kinderen in drie dagen doorlopen, inhoudt.

Om vijf uur was er koffie en thee met versnapering en kwam ook burgemeester Lenferink van Leiden stilletjes aangeschoven. In een mooie toespraak gaf hij, voorzien van de nodige anekdotes, een uitgebreide opsomming van alle organisaties en instellingen op o.a. natuurgebied waarbij Gerrit Jan was en is betrokken. Hierna kreeg Buizerd de versierselen

opgespeld die horen bij de Ridderorde van Oranje Nassau. De burgemeester overhandigde hem daarna een tas met o.a. de regels behorend bij de ridderorde, waarin staat wat je wel en niet mag. Maar de burgemeester voegde hieraan wel toe dat Gerrit Jan iemand is die zich daar toch niets van aantrekt.

Buizerd's kleinzoon kwam hierna in ridderkostuum naar zijn opa, stak zijn zwaard in de grond en knielde voor hem neer. Onder het genot van een drankje en een hapje werd de bijeenkomst afgesloten.

Onze dank gaat uit naar onze sponsor Dunea. Zij zorgde voor mankracht en parkeerruimte bij onze locatie en tevens de volledige catering. Eveneens was een slechtweer ruimte gereed gemaakt. Deze hebben we gelukkig niet nodig gehad.

Henk / Visarend

Kruidendag Vrouwtje Fleur Gilde

Op 4 september j.l. was het eerste studieuitje van het nieuw opgerichte "Vrouwtje Fleur Gilde Duin- en Bollenstreek". Een grote naam voor het idee om als Vrouwtjes Fleur af en toe samen iets gezelligs en leerzaams te doen.

We ontmoeten elkaar in kruidenatelier "De Wilde Roos", waar herboriste Joke Verkuijl alles al heeft klaargezet om met ons kruidengeneesmiddelen te gaan maken. Het stond in de folder beschreven als "EHBO met kruiden" en dat leek ons een nuttige vaardigheid in het Bewaarde Land!

Maar allereerst worden we op een zonnig terras getrakteerd op koffie, allerlei soorten verse kruidenthee en een lekkere punt worteltaart.

Joke vertelt dat haar grond ooit deel uitmaakte van de buitenplaats Haagwijk. Een dienstwoning uit 1645, nu bewoond door Joke en haar burens, is daar het enige zichtbare overblijfsel van.

Haagwijk stond op één van de oudste strandwallen, op arme zandgrond dus, en dat is ook de grondsoort waar Joke haar kruiden op kweekt.

Ze gebruikt geen mest, alleen wat compost en kalk, omdat ze ontdekt heeft dat een voedselarme grond de essentie, en daarmee de geneeskracht van een plant versterkt.

We vinden dat een mooie metafoor voor waar het in het leven om zou moeten draaien: niet om snelle en uitbundige groei, maar om een traag proces en resultaten van goede kwaliteit.

Voorzien van mandjes en snoeischaren trekken we vervolgens rond door de rijkbegroeide kruidentuin. De opdracht is planten te zoeken in vier categorieën: eetbare, geneeskrachtige, giftige en planten waar we iets over willen vragen.

Het wordt een boeiende uitstalling op de tuintafels, waarbij het interessant is van alles te leren over de eigenschappen en de werking van soms heel alledaagse planten.

Hierna beginnen we aan het maken van de middeltjes: een crème van goudsbloem en duizendblad (voor schaafwonden en kneuzingen) en een muggengel op basis van munt.

Het is een heel precies werkje, met weegschaaltjes en kookthermometers, en al snel stijgen er heerlijke geuren op uit de verschillende pannetjes.

De pot met muntgel moet langdurig geschud worden om klontvorming tegen te gaan.

Vrouwtje Fleur Zeebries heeft daar zo haar eigen methode voor (het chanten van positieve affirmaties) met als gevolg een nagenoeg klontloze gel, iets dat wij haar niet nadoen!

Door al het plezier, de herkenning en de uitwisseling van datgene waar Joke in haar atelier mee bezig is en wij in de vrije natuur, loopt het programma flink uit en gaan we pas in de loop van de middag naar huis.

We hebben genoten, veel geleerd, en we zijn de Vrienden van het Bewaarde Land dan ook zeer dankbaar voor hun royale bijdrage aan dit eerste uitje van het Vrouwtje Fleur Gilde!

Vrouwtjes Fleur

- - - - - o o O o - - recepten van vrouw Fleur - - o O o o - - - - -

De grote parasolzwam

In september en oktober zagen de kinderen van het Bewaarde land veel paddenstoelen in Meijendel.

De paddenstoelen, ook wel zwammen genoemd, halen hun voedsel uit levende en dode bomen en dode dieren. Veel paddenstoelen werken samen met bomen, ze zorgen ervoor dat de bomen makkelijker voedsel kunnen opnemen uit de aarde. De paddenstoelen krijgen op hun beurt weer voedsel met hulp van de bomen. De bekende kringloop van het leven. Tijdens jullie tweede dag in het Bewaarde Land hebben we hier aandacht aan besteed.

Soms plukken de wachters een paddenstoel.

Paddenstoelen plukken is eigenlijk verboden, gelukkig hebben de wachters en vrouwtje Fleur toestemming om af en toe een eetbare paddenstoel te plukken voor in de soep.

In de soep van vrouwtje Fleur doen we vaak een grote parasolzwam. De jonge grote parasolzwammen zijn nog gesloten en lijken op een trommelstok (zie de foto). De hoed van de oudere grote parasolzwam is best wel groot, soms wel 30 cm.

Vroeger dacht Waterjuffer Fleur dat de kabouters daar schuilden tegen de regen of de zon. Tegenwoordig denkt ze daar weer anders over. De grote parasolzwam heeft rond zijn steel een dikke beweegbare ring. Dit is een belangrijk kenmerk. Er zijn namelijk ook andere soorten parasolzwammen die dit niet hebben. Die zijn ook kleiner en hebben een kleinere hoed. Sommigen hiervan zijn giftig. Vrouwtje Fleur moet dus altijd goed blijven opletten!

Een goede winter en misschien tot ziens bij een vriendenwandeling in het Bewaarde land!

Groetjes, Waterjuffer Fleur

Raam-in-de-Aarde (deel 2)

Zoals jullie misschien nog weten lag Ren-Ren onbeweeglijk in het bos bij het huisje van Grootmoeder. Langzaam maar zeker werd het in zijn hoofd ook wat minder springerig. Hij ging van alles om hem heen opwerken en ook van alles in hem opmerken. Voor het eerst van zijn leven ging hij proeven, hij at, hij onderscheidde zoete, zoute, zure en bittere smaken en merkte dat er op zijn tong verschillende gebieden waren waar je die smaken mee proefde.

Hij proefde ook de regendruppels op zijn tong als het regende en hij proefde de tranen die over zijn wangen liepen als hij verdrietig was. Soms vroeg hij Grootmoeder hem een blaadje van een plant of boom te laten proeven waar Grootmoeder van die heerlijke soep van maakte.

Hij was net zo onbeweeglijk geworden als de planten en de bomen om hem heen, alleen zijn hoofd kon hij draaien en zijn gezicht bewegen. Hij werd zelf een beetje een plant, zo voelde dat voor hem, hij voelde zich steeds meer diep verbonden van de aarde onder hem en ook diep verbonden met de zon, die hij iedere ochtend verwelkomde. Ren-Ren zag dat de bomen en de planten dat ook deden, dat ze met hun blaadjes, hun stelen en hun takken naar de zon reikten. Zo groeiden ze in een spiraal naar boven en hun wortels groeiden steeds dieper en breder de aarde in.

Ren-Ren zag de planten en bomen dus bewegen en niet alleen als er wind was. Hij zag ze de beweging van de zon volgen en nu, in de herfst, zag hij en voelde hij het ook, dat ze slaperig werden en de planten die maar één jaar leefden gingen dood, maar leefden voort in een heleboel zaden die ze over de aarde hadden uitgestrooid. Ren-Ren werd ook wat slaperiger, het was veel korter licht en het was veel kouder. Grootmoeder bouwde van takken een muurtje tegen de koude wind en nog weer later een dak van takken en bedekte hem met een hele dikke laag vers gevallen bladeren.

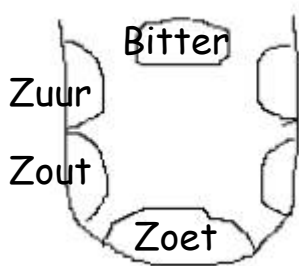

Heel veel vogels kwamen rusten in de takken van de bomen om hem heen, ze waren op weg naar de andere kant van de wereld, waar het lente was en zomer

werd. Ren-Ren luisterde graag naar hun verhalen. Familie muis ging bij hem wonen in het hutje dat Grootmoeder over hem gebouwd had. Ook kleine beestjes maakten hun plekje bij hem om een beetje te slapen. Een heleboel lieveheersbeestjes en kevertjes. Ook al hadden ze nog nooit een herfst en een winter meegemaakt, ze wisten precies wat ze moesten doen om te overleven en ook Ren-Ren zou nog heel veel leren de komende winter.

Maar nu was het herfst, met kalende bomen en prachtige kleuren en van die heerlijke bessen, waar je jam, compote en ook zalfjes van kon maken.

Grootmoeder plukte zuurbessen en duindoornbessen, vlierbessen, meidoornbessen, rozenbottels en nog veel meer. Ze druppelde sap van iedere bessensoort één voor één op de tong van Ren-Ren. Het was voor Ren-Ren een soort ontdekkingsreis in bessenland.

Hiernaast heb ik de tong van Ren-Ren getekend met verschillende gebieden. Ieder gebied heeft een eigen specialiteit. Ga zelf, met behulp van een spiegel of een vader/moeder/broer/zus/vriendje/vriendinnetje, ook eens proeven van de bessen die ik hier genoemd heb of die je bij de groenteboer of supermarkt koopt.

Sophie / Vuurvogel

Wees voorzichtig met de bessen die je zelf in het wild plukt. Veel bessen zijn giftig. Laat iemand die er verstand van heeft je bij het plukken helpen.

Actieve vrienden

De Vereniging Vrienden van het Bewaarde Land zoekt nieuwe bestuursleden.

Momenteel komen alle bestuursleden uit de omgeving van locatie Meijendel. Daarom zijn we op zoek naar enthousiaste leden elders in het land, die bijv. in andere locaties eens een wandeling willen organiseren.

Stuur een e-mailtje naar vrienden.bewaarde.land@planet.nl of bel Aad de Vette (Merel), 071-5318854

Groene algen op boomstammen

Staat een boom mooi rechtop, dan kun je vaak goed zien aan welke kant de regen het vaakst tegen de stam klettert. Die kant is groen door de groei van algen. Die houden van nattigheid!

Op oudere stammen groeien vaak ook grijze en gele korstmossen en groene bladmossen. Algen veeg je er zó af met je vinger!

Heb je een kompas je of een horloge?

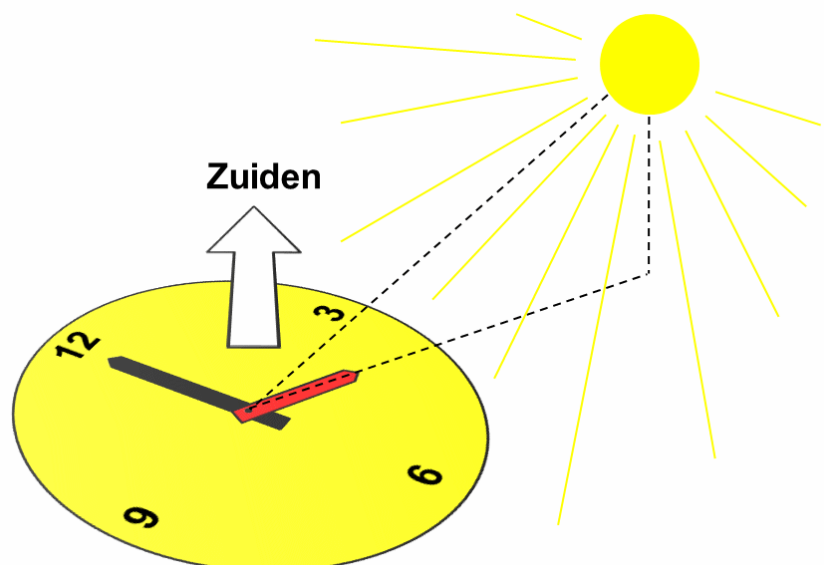
Dan kun je uitzoeken uit welke windrichting de meeste regen komt (zie uitleg hieronder).

Waarom klopt dat niet als de boom scheef staat? Kijk en ontdek dat zelf!

KOMPASRICHTING BEPALEN MET EEN HORLOGE

Dit lukt alleen met een wijzerhorloge en als de zon schijnt.

Draai je horloge zó, dat de kleine wijzer naar de zon wijst. Het zuiden is dan halverwege de kleine wijzer en de 12 op je horloge.

Een lintje in en voor Het Bewaarde Land

Ongeveer twee maanden geleden vroeg Dolfijn mij of ik op 30 augustus voor leerkrachten van basisscholen een verhaaltje van een kwartier over Het Bewaarde Land kon houden bij de tent in Meijendel. Daarna zouden ze gaan wandelen onder leiding van Visarend, omdat ikzelf dat met mijn versleten heup wel niet meer zou kunnen. Mijn vrouw, Johanna, vroeg of ze mee mocht en dat vond ik een leuke verrassing. Op de dag zelf drong ze er op aan dat ik een nette bloes aan zou doen. Ik sputterde wat tegen, want in Het Bewaarde Land kom je natuurlijk niet met nette kleren! Maar ja, bomen klimmen zat er voor mij toch niet in, dus vooruit maar.

We gingen lekker vroeg van huis en bij de tent troffen we Dolfijn en Visarend en een heleboel stoeltjes voor het publiek. En ja, daar kwamen de eerste toehoorders... alleen dat waren geen basisschoolleerkrachten, maar een oud hoogleraar en een universitair docent! En even later stroomde ons 'openluchttheatertje' vol met oude bekenden van ver weg en lang geleden: uit Groningen, Zwolle, Deventer, Zevenaar, Velp, Randwijk, Uitdam en Utrecht! Een bonte verzameling van oud studenten, collega's en familieleden allemaal om dat verhaaltje van mij aan te horen, dat voor de meesten toch echt niet nieuw was. Veel tijd om over deze vreemde gang van zaken na te denken had ik natuurlijk niet, als ik een verhaal moet houden, vertel ik een verhaal.

En toen stond daar ineens burgemeester Lenferink, compleet met ambtsketen die helemaal uit Leiden naar ons 'binnenste buitenland' was gekomen om een toespraak over mij te houden. Het was een leuk verhaal, niet overal helemaal correct, maar dat krijgt hij nog wel eens te horen. Zijn redevoering eindigde met de zin: "Het is mij

een groot genoegen u te kunnen mededelen dat het Hare Majesteit de Koningin heeft behaagd u bij Koninklijk Besluit van 19 augustus jongstleden te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau."

Ik was volkomen overdonderd, zodat ik niet in staat was om iets terug te zeggen. Daartoe kreeg ik ook niet de kans, doordat ik meteen omringd werd door tientallen vrienden en vriendinnen, die mij wilden feliciteren.

Er becroop mij het vreemde gevoel, dat ik een onderscheiding gekregen had voor het functioneren van Duinbehoud, IVN, Bomenbond en Het Bewaarde Land, terwijl dat nu juist mogelijk was dankzij al die vrienden en vriendinnen, die mij nu feliciteerden.

Lenferink werd zo enthousiast, dat hij zich opgaf als lid van de Vereniging van Vrienden. Hij kwam ook nog even bij me langs om een praatje te maken. Nadat ik hem een complimentje had gegeven voor zijn leuke verhaal, kon ik het niet laten hem te vertellen dat wij, om ons vrijwilligerswerk te kunnen doen, ieder jaar €13.000 aan de gemeente moeten betalen! Daarop reageerde hij geschokt met "Dat zal ik onthouden", waarop ik dacht: "Daar zullen we je wel mee helpen. We hebben immers een wachter in de Leidse gemeenteraad zitten!" [dat is wachter Nachtegaal, red.]

Ridder Buizerd van Het Bewaarde Land

Website van het Bewaarde Land

Het Bewaarde Land heeft een eigen website :

www.hetbewaardeland.nl.

Op deze website vind je informatie over het Bewaarde Land in het algemeen, over de verschillende locaties in Nederland, hoe je in contact kunt komen met de lokale coördinatoren en natuurlijk over de Vrienden van het Bewaarde Land.

Hou de pagina's van de Vrienden in de gaten voor informatie over activiteiten.

Kruidencrème

Brandnetel, Hondsdraf
Zuring, Look zonder Look
Zevenblad, Nagelkruid
Olijfolie, Peper en zout
Geraspte oude kaas (50 gr)
Teentje knoflook
Evt. handje pijnboompitten,
ongepelde amandelen of
sesamzaad
Evt. zwarte of groene olijven

Als Vrouwtje Fleur loop ik natuurlijk heel vaak door "Het Bewaarde Land" om kruiden te zoeken voor de soep - maar wat zijn kruiden nou eigenlijk? Is er verschil tussen kruid en onkruid? Volgens mij zijn onkruiden planten, die woekeren en niet eetbaar of geneeskrachtig zijn. De kruiden, die ik verzamel, zijn dus de eetbare en/of geneeskrachtige planten die werkelijk overal om ons heen te vinden zijn: denk maar eens aan brandnetels!

Al kuierend door het bos bedacht ik, dat deze planten niet alleen geschikt zijn voor de soep, maar dat je er vast ook een heel lekker smeerseltje mee zou kunnen maken! Ook thuis in de buurt van je huis of in eigen tuin zijn vast wel veel ingrediënten te vinden zoals Brandnetel, Zuring, Hondsdraf, Look zonder look, en Nagelkruid, misschien zelfs wel Zevenblad (ook wel Drieblad genoemd). En zelfs in de herfst groeien er toch weer veel jonge scheuten aan deze planten, want alleen de jonge malse scheuten zijn hier geschikt voor.

Knip een flink aantal verse kruiden heel fijn - doe dan een flinke scheut olijfolie in een kom - voeg een handje geraspte oude kaas toe - pers een teentje knoflook uit - een beetje peper en zout erbij - eventueel ook een handje pijnboompitten, amandelen of sesamzaadjes (dan is het handiger om er een staafmixer voor te gebruiken) om het wat steviger te maken. En fijngesneden olijven erbij is ook erg lekker.

Alles heel goed roeren, zodat je een mooie crème krijgt.

Heerlijk op kleine Italiaanse scrocchi (AH) koekjes of stukjes ciappe. Veel succes!!!!

Vrouwtje Fleur / Koolwitje

Word ook wachter !!

Wij hebben wel eens gemerkt dat ouders zich verdringen om met hun kind een dagje mee te mogen naar het Bewaarde Land. Sommigen proberen zelfs twee keer mee te komen. Maar per serie kunnen slechts enkele ouders meekomen, bijv. om vrouw Fleur te helpen of om mee te gaan naar het Zintuigpad.

Maar er is een manier om vaker in het Bewaarde Land te komen. Als je 18 jaar of ouder bent en per jaar een aantal (vrije) dagen kunt missen, dan kun je zelf ook wachter worden. Eerst volg je een wachterstraining en daarna kun je één of meer series van 3 dagen per jaar wachter zijn.

Als ouder van een Bewaarde Land kind weet je al wat kinderen leuk en boeiend vinden, dus dat gaat gegarandeerd lukken!

Voor meer informatie : vrienden.bewaarde.land@planet.nl

- - - - - o o O o - - Nieuwe boeken - - o O o o - - - - -

Rupsen horen poepen

Enige maanden geleden verscheen het boek "Rupsen horen poepen" - praktijkgids natuurbeleving, geschreven door Jeanette Boogmans. Inmiddels is de herdruk in voorbereiding. Kort geleden hadden we een interview met haar.

Jeanette, ik denk dat er aardig wat vrienden zijn die jou kennen. Maar voor degenen die jou niet kennen: Kun je jezelf kort voorstellen?

Ik ben "Regenboog" in het Bewaarde Land en al 16 jaar daarbij betrokken als wachter en als trainer van nieuwe begeleiders. En ik heb een eigen bedrijf: Zebrarups Natuureducatie.

Je bent al lang bezig met natuurbeleving: is dit iets dat je al in je jeugd hebt meegekregen?

Ja, ondanks dat ik uit de Randstad kom ben ik opgegroeid in een dorpje met ervaringen als slootjes springen en weidevogels kijken. Zomers kampeerden we altijd in een bosrijke omgeving in Nederland, waar we veel naar buiten gingen, bijvoorbeeld om herten en zwijnen te kijken.

Wanneer ben je op het idee gekomen om een boek te willen schrijven over natuurbeleving?

Ik denk dat het basisidee al lang aan het broeien was, maar een jaar of 2 geleden werd het heel concreet. De tijd was er rijp voor en ik zelf ook. Ik dacht "nu moet ik opschieten, voor de aandacht voor natuurbeleving verdwijnt" en je ziet nu inderdaad een kentering in de politiek op dit vlak.

Hoe was het voor je om dit boek te schrijven?

Er komen 2 passies van mij samen in dit boek: ik schrijf graag gedichten en korte verhalen en verder deed en doe ik veel soorten buitenwerk, zoals het Bewaarde Land, waddengids zijn en bushcraft (survival en oude technieken). Ik vind dit leuk en inspirerend en wil er graag wat van overdragen aan anderen. Dit wil ik niet zomaar, het is volgens mij (steeds meer) maatschappelijk noodzakelijk: kinderen groeien beter (evenwichtiger) op als ze vertrouwd raken met de natuur en zullen later hopelijk van binnenuit voelen dat ze die natuur willen beschermen.

Toen ik eenmaal helder had dat ik dit boek wilde schrijven ben ik gaan documenteren en al snel werd duidelijk dat de leidraad langs de zintuigen zou lopen. Daar ordende ik mijn materiaal op. Het is stimulerend om te schrijven over dingen die je meegemaakt hebt of te schrijven over ervaringen van kinderen. Het is wel moeilijk dat zo te doen dat anderen dat kunnen gebruiken. Ook heb ik veel tijd gestoken in het doen van research naar de achtergronden van onze zintuigen en die van dieren.

Wat vind je zelf het mooist van je boek?

Dat is wel moeilijk te zeggen, omdat het boek zo dicht ligt bij wat me persoonlijk raakt. Het mooiste van het boek is dat het een heel vrolijk en

sprankelend boek is en ook nog praktisch. Het is heel belangrijk dat het aantrekkelijk geworden is en fijn als mensen er blij van worden.

Eén ding wat ik er uit wil lichten is dat ik het verrassend vond om te weten te komen dat de kleur van licht iets doet met je lijf. Dat het blauwe licht van de ochtendzon je alertheid bevordert en het rode licht van de avondzon je ontspannen en slaperig maakt. In het boek staan mijn foto's ochtendblauw en avondrood op één bladzijde naast elkaar.

Kun je iets vertellen over de reacties die je gekregen hebt op je boek?

Bijna alle reacties zijn heel positief en het is grappig dat ook mensen die minder direct met natuur te maken hebben op internet een enthousiaste recensie schrijven. En het blijkt een boek te zijn voor zowel vakgenoten als bijvoorbeeld voor grootouders, die met hun kleinkinderen de natuur in willen trekken.

Heeft het schrijven van een boek je te pakken gekregen? Met andere woorden: denk je dat we in de toekomst nog vaker een boek van je kunnen verwachten?

Van de periode dat ik aan het boek werkte was ik er de laatste 9 maanden volledig mee bezig. Schrijven is mooi, omdat het zo raakt. Maar nu ben ik even klaar met grote projecten. Columns schrijven zou ik wel graag willen doen. Ik ga veel liever naar buiten dan dat ik zoveel achter de computer zit.

Rupsen horen poepen, geschreven door Jeanette Boogmans, is verkrijgbaar in de boekhandel, op bol.com en bij het IVN en de KNNV. Het kost € 29,95 en het ISBN nummer is: 978 905 011 325 0.

Marjanne / Gierzwaluw

Vereniging Vrienden van het Bewaarde Land
Clara Visserplaats 1
2331 BN LEIDEN

AGENDA - AGENDA - AGENDA - AGENDA - AGENDA

Zo 16 januari 2011 van 10:00 tot 12:00 uur : Winterwandeling

Kleed je warm aan want op 16 januari gaan we kijken hoe Meijendel er in de winter uitziet. Vrienden van het Bewaarde Land en hun gezinsleden zijn van harte welkom. We verzamelen om 10:00 uur bij boerderij Meijendel.

Aanmelding via email vrienden.bewaarde.land@planet.nl of telefonisch bij Aad de Vette (Merel), 071-5318854

Paasweekend 23, 24 en 25 april 2011 : Hapsweekend

Ontmoet andere Vrienden, wachters, vrouwtjes Fleur en hun kinderen in het prehistorisch dorpje Haps op de Veluwe. In dit nagebouwde dorpje leven we twee dagen en twee nachten héél dicht bij de natuur. Meer informatie via email vrienden.bewaarde.land@planet.nl of telefonisch bij Aad de Vette (Merel), 071-5318854

Lentewandeling

Op een nader te bepalen datum gaan we een nieuwe Bewaarde Land locatie bezoeken. Hou je email en onze website www.hetbewaardeland.nl in de gaten.

DA - AGENDA - AGENDA - AGENDA - AGENDA - AGE